

- 2) Edellyttääkö yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 132 artiklan 1 kohdan c alakohdan sovellettavuus – jos kyseistä säännöstä voidaan soveltaa tässä tilanteessa – sitä, että lääkärin ja hoidettavan henkilön välillä on luottamussuhde?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 28.12.2017 –
Mohammed Bilali**

(Asia C-720/17)

(2018/C 104/20)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Mohammed Bilali

Vastapuoli: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko unionin oikeuden säännökset, erityisesti 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/95/EU⁽¹⁾ 19 artiklan 3 kohta, esteenä mahdollisuutta peruuttaa toissijainen suojeluasema koskevalle jäsenvaltion kansalliselle säännökselle, jonka mukaan toissijainen suojeluasema voidaan peruuttaa sellaisessa tapauksessa, jossa aseman myöntämisen kannalta merkitykselliset tosiseikat sinänsä eivät ole muuttuneet vaan ainoastaan viranomaisten niitä koskeva tietämys on muuttunut ja jossa kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön vääristelemät tai salaamat seikat eivät olleet ratkaisevia toissijaisen suojeluaseman myöntämisen kannalta?

⁽¹⁾ Vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/95/EU (EUVL 2011, L 337, s. 9).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgia) on
esittänyt 29.12.2017 – Lies Craeynest ym. v. Brussels Hoofdstedelijk Gewest ja Brussels Instituut
voor Milieubeheer**

(Asia C-723/17)

(2018/C 104/21)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Lies Craeynest, Cristina Lopez Devaux, Frédéric Mertens, Stefan Vandermeulen (Karen Goeyensin oikeusseuraaja), Karin De Schepper ja ClientEarth vzw

Vastaajat: Brussels Hoofdstedelijk Gewest ja Brussels Instituut voor Milieubeheer

Muu osapuoli: Belgian valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohtaa ja 19 artiklan 1 kohdan toista alakohdtaa, kun niitä luetaan yhdessä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 288 artiklan kolmannen kohdan sekä ilmanlaadusta ja sen parantamisesta 2[1].5.2008 annetun direktiivin 2008/50/EY⁽¹⁾ 6 ja 7 artiklan kanssa, tulkittava siten, että väitettäessä, että jäsenvaltio ei ole sijoittanut näytteenottoaikoja mainitun direktiivin liitteessä III olevan B kohdan 1 alakohdan a alakohdassa ilmoitettujen perusteiden mukaisesti, kansallisen tuomioistuimen on sellaisten yksityisten vaatimuksesta, joita mainitun direktiivin 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu raja-arvojen ylitys suoraan koskee, tutkittava, onko näytteenottoaikat sijoitettu kyseisten perusteiden mukaisesti, ja jos näin ei ole, toteutettava kansalliseen viranomaiseen nähden kaikki tarvittavat toimenpiteet, kuten annettava määräys, jotta näytteenottoaikat sijoitetaan kyseisten perusteiden mukaisesti?
- 2) Ylittyykö raja-arvo ilmanlaadusta ja sen parantamisesta 2[1].5.2008 annetun direktiivin 2008/50/EY 13 artiklan 1 kohdassa ja 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla, jos kalenterivuoden pituisen laskentajakson keskiarvolle kyseisen direktiivin liitteessä XI säädetyn raja-arvon katsotaan ylittyvän jo yhden kyseisen direktiivin 7 artiklassa tarkoitettuna näytteenottoaikaan mittaustulosten perusteella, vai ylittyykö raja-arvo vain silloin, kun ylitys ilmenee kaikkien tietyllä kyseisessä direktiivissä tarkoitettulla alueella olevien näytteenottoaikojen mittaustulosten keskiarvosta?

⁽¹⁾ Ilmanlaadusta ja sen parantamisesta 21.5.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/50/EY (EUVL 2008, L 152, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 28.12.2017 – Edward Reich, Debora Lieber, Ella Reich, Ezra Bernard Reich ja Zoe Reich v. Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Asia C-730/17)

(2018/C 104/22)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Edward Reich, Debora Lieber, Ella Reich, Ezra Bernard Reich ja Zoe Reich

Vastaaja: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Ennakkoratkaisukysymys

Onko matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽¹⁾ [– –] 3, 5, 6 ja 7 artiklaa tulkittava siten, että kun mainitussa asetuksessa [N:o] 261/2004 tarkoitettu lennosta vastaava yhteisön lentoliikenteen harjoittaja tekee kuluttajien kanssa matkustajien ilmakuljetusta koskevan sopimuksen, joka käsittää junamatkan sen jäsenvaltion alueella olevalta rautatieasemalta, jossa kyseisillä kuluttajilla on kotipaikka, sellaisessa toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalle lentoasemalle, josta kuluttajat lentävät lopulliseen määräpaikkaansa, eli kolmannessa valtiossa sijaitsevalle lentoasemalle, ja kun mainitut kuluttajat eivät ole missään oikeudellisessa suhteessa junamatkasta vastaavaan yhtiöön vaan lentoliikenteen harjoittajalla on selvästi sopimuksia yhtiön kanssa ja kun sopimukseen sisältyvä junamatka viivästyy huomattavasti niin, että nämä kuluttajat eivät ehdi kyseiseltä toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalta lentoasemalta lähtevälle lennolle, voivatko mainitut kuluttajat vedota asetuksen [N:o] 261/2004 mukaisiin oikeuksiin ja vaatia korvausta asetuksen N:o 261/2004 5, 6 ja 7 artiklan mukaisesti?, ottaen huomioon vielä sen, että matkalipussa [kielletään] ”no show”.

⁽¹⁾ EUVL 2004, L 46, s. 1.